

1863-09-04

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Recipient's location:
Stokkerup

Archive:
Mappe 7 nr. 39

TRANSCRIPTION

Til Hr. Professor Skovgaard.

Stokkerup pr. Taarbæk.

Den 4.de Sept.1863

[Tænk! Jeg huskede ikke Dagen, før Gertrude kom her igaar Eftermiddag]

Kjære Mand!

Det var et underligt Ord af Dig, at Omgangen imellem os ikke er som den burde være! Det gjorde et uhyggeligt Indtryk paa mig; men du har vel selv ikke ret tænkt over det, eller havde Du ikke sagt det, og skjøndt Du nævner " større Ting ", mener Du vel i Grunden kun Småting med det Hele, det vil jeg da haabe, ellers var det jo grueligt, og saa maatte det kunde blive anderledes. Dog! Det har vel gjort et alvorligere Indtryk paa mig, end Du har meent.

Hvad Papiiret angaaer da henregner [jeg] det til den Slags latterlige Ting som, at Manden

-2-

altid bør komme kjoleklædt til Bords, og saa, Gud hjælpe Dig!

Naa min søde Mand idag har det da regnet grundigt, men det bliver vel godt imorgen.

Gud skee Lov! At Du allerede har havt god Nytte af Dit Ophold. Det kan maaskee træffe uheldigt for Dig med de Møder i næste Uge. Du maa ikke komme umældt hjem, for jeg vil jo helst være hjemme naar Du kommer og saa bliver jeg saa bunden i alle disse Dage, som ellers kunde benyttes til et og andet.

Børnene har det godt, de har været i Vandet 2 Gange, i dag forhindrede regnen os deri.

-3-

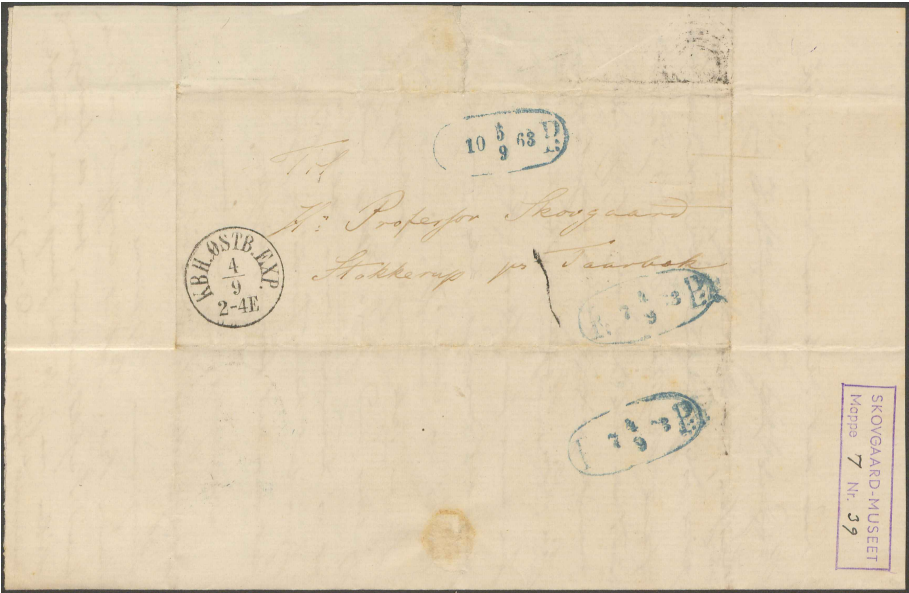
Var det ikke rart om Du fik Pengene for Rammen og Kassen, at vi kunde, om muligt, pine os igjemmen til Du kan faae Resten. Du veed jo at [? 50 R] er ikke ret meget, jeg har maatte give Maren noget af Sin Løn; Slagteren skulde ogsaa have for flere Maaneder, saa det varer jo ikke længe før vi er læns igjen.

Jeg er ikke længere forknytt, jeg troer med Guds Hjælp nok, at vi kommer over det, jeg siger det kun, fordi jeg syntes det var det fornuftigste.

Drengene hilser mange Gange. De sover sødeligt i Din Seng naar Lopperne lader os have Ro. I Nat dryssede vi Joakim med Insektpulver, for de foregaaende Nætter var jeg to tre Gange paa Færde men det hjalp.

Din G

¹ Georgia henviser til hende og P.C. Skovgaards bryllupsdag d. 3. september.

V. H. ØSTB. E. P.
4 9
2-4E

10 5 63 D

H. Professor Skovgaard
Hedderup pr. Taarup

10 5 63 D

10 5 63 D

SKOVGAARD-MUSEET
Kopie 7 Nr. 39

Den 4te. Sept. 1881.
Jeg vil gerne sige dig, for
Guds skyld, som du har været
Kjærlig.

Kjære Mand!

Det var et underligt Ord af Dig,
at Ungangerne imellem os ikke er som
den gamle vore; det gjorde et ubeg-
rebeligt Indtryk paa mig; men Du
har vel selv ikke ret tænkt
over det, ellers havde Du ikke
sagt det, og fjendt Du nok
"flotte Ting", mener Du vel
i Grunde kun smaat med
det Hele; det vil jeg da haabe,
ellers var det jo grueligt, og
ja maatte det kunde blive
andereledes. Dog i det har vel
gjort et alvorligere Indtryk
paa mig, end Du har ment.

Hvad Papiiret angaar da
henregner det til den Slags
Latterlige Ting som, at manden

altid hos hamme fjelkløst
for bode, og for, Gud hjælp Dig!

Når min første Mund, idag
har det da været godt, men
det bliver vel godt i morgen,
Gud spee Lov! at Da allerede
har haft god Nytte af Dit
Ophold. Det kan maaskee tro
se ukendigt for Dig med de
høje i næste Ager. Du maa
ikke komme umæltet hjem,
for jeg vil jo hellst være hjemme
når Du kommer, og for
bliver jeg fra hunden i alle
disse Dage, for alle mine
behytter til et og andet.

Brønnen har det godt, de
for vret i Tandet i Gangen,
i den fortsat ved Regnen og
den.

Var det ikke rart om Du sk
Bengene for Brønnen og
Kieften, at vi kunde, om uendigt,
jige og ijsammen, til Du kan
fæse Regnen. Du ved jo at
50% er ikke ret meget, jeg har
maatte give Haven noget af
sin Lov; Regnen skulle og
for have for flere huse,
for det over jo ikke længere
for vi er, den, og.

Jeg er ikke længere forbrugt
og bare med Guds Hjælp nok,
at vi kommer over det, og
jige det her, fordi jeg sjælden
det over det fornuftigste.

Drængene har mange
Gange, de forer sig i den
Længde Løppers Løben og
have de. I det droppede vi Puden
med Pufket kalver, for de foregik
dette nu jo to tre Gange per Uge,
men det gik. D. 7.